Onsdag den 6. juli 2022

P9_TA(2022)0286

EU og forsvaret for multilateralisme

Europa-Parlamentets beslutning af 6. juli 2022 om EU og forsvaret for multilateralisme (2020/2114(INI))

(2023/C 47/10)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til dokumentet med titlen »Fælles vision, fælles handling: Et stærkere Europa — En global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik«, der blev fremlagt af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Federica Mogherini, den 28. juni 2016,

— der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om styrkelse af EU's bidrag til regelbaseret multilateralisme (JOIN(2021)0003),

— der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet med titlen »En ny dagsorden for EU og USA om globale forandringer« (JOIN(2020)0022),

— der henviser til Rådets konklusioner af 12. juli 2021 om EU's prioriteter i FN på den 76. samling i FN's Generalforsamling,

— der henviser til den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen af 25. marts 2020 om en EU-handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 (JOIN(2020)0005), navnlig det særlige kapitel 3 om fremme af et globalt system for menneskerettigheder og demokrati og afsnittet herunder om multilateralt samarbejde, som operationaliserer EU's engagement i et stærkt multilateralt menneskerettighedssystem,

— der henviser til den reviderede tekst til den politiske erklæring, der fastlægger rammen for de fremtidige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige, som der blev opnået enighed om på forhandlerniveau den 17. oktober 2019,

— der henviser til EU's handlingsplan om kvinder, fred og sikkerhed 2019-2024 og EU's kønshandlingsplan III (GAP III) af 25. november 2020,

— der henviser til Rådets konklusioner af 22. februar 2021 om EU's prioriteter i FN's menneskerettighedsfora i 2021,

— der henviser til FN's generalsekretærs rapport fra 2021 med titlen »Our Common Agenda« (Vores fælles dagsorden),

— der henviser til sin beslutning af 13. juni 2013 om EU's rolle i fremme af et bredere transatlantisk partnerskab ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ([2]),

— der henviser til sin henstilling af 9. juni 2021 til Rådet om den 75. og 76. samling i FN's Generalforsamling ([3]),

([1]) EUT C 65 af 19.2.2016, s. 120.
([2]) EUT C 316 af 6.8.2021, s. 2.
([3]) EUT C 67 af 8.2.2022, s. 150.

— der henviser til EU's strategi af 10. december 2003 mod spredning af masseødelæggelsesvåben og Rådets konklusioner af 17. december 2008 om de nye EU-aktionslinjer i bekæmpelsen af spredning af masseødelæggelsesvåben og deres fremføringsmidler,

— der henviser til sin henstilling af 21. oktober 2021 til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om politiske forbindelser og samarbejdet mellem EU og Taiwan ([4]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 24. januar 2022 om næste niveau i det strategiske partnerskab mellem FN og EU om fredsstøttende operationer og krisestyring: prioriteter for 2022-2024,

— der henviser til Parisaftalen under FN's rammekonvention om klimaændringer, der blev vedtaget den 12. december 2015,

— der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til verdensmålene for bæredygtig udvikling,

— der henviser til den fjerde verdenskonference om kvinder, som fandt sted i Beijing i september 1995, erklæringen og handlingsprogrammet om styrkelse af kvinders rettigheder og muligheder vedtaget i Beijing og de efterfølgende slutdokumenter fra FN's særlige samlinger Beijing + 5, + 10, + 15 og + 20 om yderligere tiltag og initiativer til gennemførelse af Beijing-erklæringen og -handlingsprogrammet, som blev vedtaget henholdsvis den 9. juni 2000, den 11. marts 2005, den 2. marts 2010 og den 9. marts 2015,

— der henviser til FN's globale terrorbekæmpelsesstrategi, som blev vedtaget af generalforsamlingen i september 2006, og som snart vil blive ajourført,

— der henviser til FN's resolution 1325 (2000), der blev vedtaget af FN's Sikkerhedsråd den 31. oktober 2000,

— der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 65/276, der blev vedtaget den 3. maj 2011, om EU's deltagelse i FN's arbejde,

— der henviser til de fire fælles erklæringer fra EU og FN på FN's Generalforsamling i september 2018,

— der henviser til sin beslutning af 12. september 2018 om autonome våbensystemer ([5]),

— der henviser til rammeaftalen af 29. september 2020 mellem Den Europæiske Union og De Forenede Nationer om ydelse af gensidig støtte i forbindelse med deres respektive missioner og operationer i felten,

— der henviser til sin beslutning af 1. marts 2022 om den russiske aggression mod Ukraine ([6]),

— der henviser til sin beslutning af 7. april 2022 om konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 24.-25. marts 2022, herunder den seneste udvikling i krigen i Ukraine og EU's sanktioner mod Rusland og gennemførelsen heraf ([7]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelse fra Udvalget om International Handel,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0172/2022),

A. der henviser til, at verdensordenen bliver mere og mere ustabil, polariseret og skæmmet af konkurrerende dagsordener og politiske holdninger og af den voksende risiko for lovgivningsmæssig fragmentering og konkurrence om reguleringsmæssige standarder; der henviser til, at demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet i stigende grad trues i forskellige regioner i verden; der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktivister står over for stigende trusler og risici på grund af deres legitime arbejde;

B. der henviser til, at den multilaterale orden blev opbygget for at imødegå og tackle vor tids udfordringer såsom sult og ekstrem fattigdom, ulighed, miljøforringelse, sygdomme, økonomiske chok og forebyggelse af konflikter; der henviser til, at der er gjort betydelige fremskridt, men at vi i det seneste årti har konstateret tilbageskridt på en række områder;

([4]) EUT C 184 af 5.5.2022, s. 170.
([5]) EUT C 433 af 23.12.2019, s. 86.
([6]) Vedtagne tekster af denne dato, P9_TA(2022)0052.
([7]) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0121.

Onsdag den 6. juli 2022

C. der henviser til, at der er behov for at forny den sociale kontrakt og genopbygge tilliden;

D. der henviser til, at alle lande i september 2015 forpligtede sig til en ambitiøs dagsorden for fælles håndtering af globale udfordringer, nemlig FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling;

E. der henviser til, at multilateralisme fortsat er det bedste organisatoriske system til løsning af globale udfordringer, men at det må erkendes, at det er svært at finde en vej til effektiv gennemførelse;

F. der henviser til, at verden er gået ind i en ny multipolær æra med et stort potentiale for turbulens, konfrontation og ustabilitet, der er kendetegnet ved stor geopolitisk konkurrence, der involverer utraditionelle trusler og konflikter såsom hybride angreb og cyberangreb, hybrid krigsførelse og desinformation, som ofte finder sted uden for offentlighedens søgelys, men som har betydelige konsekvenser for EU's og den globale sikkerhed, og som vi ikke har det rette værktøj til at imødegå og reagere på; der henviser til, at der er risiko for en kløft mellem de nuværende globale udfordringer og det nuværende multilaterale systems kapacitet til at levere effektive og inklusive løsninger;

G. der henviser til, at verdensordenen samtidig i stigende grad står over for politiske spørgsmål og udfordringer, der kræver handling på internationalt niveau, herunder effektiv global politisk dialog, samarbejde og konvergens af holdninger med henblik på at finde holdbare løsninger, der kan levere resultater, koordinerede tiltag og fælles standarder inden for rammerne af en regelbaseret orden, der kan levere effektive resultater i alles interesse og fremme menneskerettighederne og retsstatsprincippet; der henviser til, at disse standarder bør bidrage til international fred, stabilitet og bæredygtig udvikling; der henviser til, at EU står bag internationale love og regler;

H. der henviser til, at verden er blevet mere indbyrdes forbundet, hvilket gør aktørerne på den internationale scene mere indbyrdes afhængige og udfordringerne mere komplekse; der henviser til, at de deraf følgende problemer på flere niveauer kræver en kollektiv indsats, fleksible strukturer og inddragelse af alle interessenter;

I. der henviser til, at den nuværende multilaterale orden stammer fra verdensordenen efter 1945, som ikke nødvendigvis afspejler verden i dag fuldt ud, eftersom der ikke blev taget hensyn til alle nuværende globale aktører ved udformningen af den multilaterale arkitektur;

J. der henviser til, at de globale politikker og regler om våbenkontrol, nedrustning og ikkespredning er ved at blive opgivet og svækket på et tidspunkt, hvor salget af konventionelle våben stiger, våbensystemernes autonomi øges, og der foretages investeringer i nye masseødelæggelsesvåben;

K. der henviser til, at multilateralisme som et fredeligt middel til organisering af forbindelserne mellem suveræne stater i stigende grad udfordres, delvist på grund af ændringer i det internationale system såsom fremkomsten af nye aktører på verdensscenen og hybride trusler fra dem, spændingerne som følge af de multilaterale institutioners karakter og behovet for at revidere årtier gamle institutioner, den voksende kløft mellem den offentlige mening og institutionerne, fremkomsten af antiglobaliseringssynspunkter, tilbagegangen for traditionelt dominerende geopolitiske magter og den heraf følgende forringelse af de globale frihedsrettigheder og demokratiet; der henviser til, at covid-19-pandemien og dens hidtil usete indvirkning på det internationale samfund både har styrket og fremskyndet disse ændringer; der henviser til, at vi er på randen af en ny æra, der truer med at underminere mere end 70 års fremskridt og relativ fred og konsolidere en æra med autoritære politikker, der stræber efter at undergrave den internationale regelbaserede orden, der bygger på folkeretten og retsstatsprincippet, ansvarlighed, demokrati og menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene og mangfoldighed; der henviser til, at kombinationen af nationale populistiske impulser, divergerende og skiftende mål og manglende gennemførelses- og ansvarlighedsmetoder tvinger det multilaterale system til at imødegå tre indbyrdes forbundne kriser: en magt-, relevans- og legitimitetskrise, som skyldes manglende politisk vilje og koordinering, hovedsagelig i Vesten;

L. der henviser til, at multilateralismens krise kan være en mulighed for at genopbygge konsensus om en international orden baseret på multilateralisme og retsstatsprincippet gennem effektivt samarbejde, solidaritet og koordinering; understreger, at EU bør støtte initiativer, der har til formål at indarbejde civilsamfundets synspunkter i beslutningsprocesserne i multilaterale fora såsom FN; der henviser til, at EU bør slå til lyd for oprettelsen af en parlamentarisk forsamling under FN-systemet (UNPA) med henblik på at øge den globale styrings demokratiske karakter, demokratiske ansvarlighed og gennemsigtighed;

M. der henviser til, at multilateralismen har brug for en hurtig revitalisering for at håndtere denne flerdimensionelle og mangesidede krise; der henviser til, at trusler mod fred og sikkerhed, grundlæggende frihedsrettigheder og demokrati, klimaændringer, tab af biodiversitet, miljøforringelse, katastroferisikostyring, globale folkesundhedsudfordringer, stigende protektionisme, desinformation, udenlandsk indblanding, ligestilling mellem kønnene, bæredygtig udvikling og forværring af fattigdom og uligheder på globalt plan er nogle af de presserende udfordringer, som verden står over for lige nu; der henviser til, at det internationale samfund kun vil være i stand til at finde varige og bæredygtige løsninger på disse og fremtidige udfordringer gennem en styrket multilateral orden og politisk lederskab;

N. der henviser til, at EU for at puste nyt liv i og forsvare multilateralismen skal bidrage til at holde multilaterale institutioner og internationale organisationer i live og i funktíon, samtidig med at det søger et tættere samarbejde med ligesindede partnere for at kæmpe for sine værdier og interesser; der henviser til, at disse koalitioner vil skifte alt efter den sag, det drejer sig om, og at de ikke bør undergrave eksisterende institutioner; der henviser til, at EU bør stræbe efter at skabe åbne koalitioner snarere end eksklusive klubber; der henviser til, at EU er nødt til at finde nye måder til at samarbejde med lande fra det globale syd og gøre dette på lige fod med dem som ligeværdige partnere;

O. der henviser til, at klimaændringerne og covid-19-pandemien har vist den globale betydning og den politiske forrang af globale offentlige goder, bl.a. adgang til sundhed, ren luft og rent vand, fødevarer og andre ressourcer, uddannelse, teknologi og cyberspace på en inklusiv, sikker og pålidelig måde; der henviser til, at covid-19-pandemien har mindet os om en indlysende kendsgerning: I lyset af en pandemi er vores sundhedssikkerhedskæde kun så stærk som det svageste sundhedssystem; der henviser til, at covid-19 udgør en trussel mod mennesker og økonomier overalt; der henviser til, at adgang til globale offentlige goder og politiske tiltag til standardisering og udvidelse af denne adgang på tværs af lande og samfund kræver globalt samarbejde om mål, fælles minimumsstandarder og aktiv støtte til de mest sårbare lande og samfund; der henviser til, at dette kræver en effektiv multilateral dagsorden med fokus på globale offentlige goder og forvaltningsstrukturer, der styrker adgangen til sådanne goder; der henviser til, at effektiv politisk dialog, samarbejde og sikring af adgang til globale offentlige goder under ingen omstændigheder kan eller skal afkobles fra fremme og beskyttelse af grundlæggende rettigheder og værdighed og styrkelse af alle menneskers indflydelse, navnlig de mest sårbares; der henviser til, at covid-19-pandemien har vist betydningen af WHO's arbejde og WHO's evne til hurtigt og effektivt at håndtere indsatsen over for pandemien, samtidig med at den har afdækket bekymrende adfærd såsom forsøg på indblanding i og manipulation af WHO's indsats med henblik herpå;

P. der henviser til, at terrorisme fortsat er en af de alvorligste trusler mod fred og international sikkerhed;

Q. der henviser til, at autoritære og totalitære regimers og illiberale regeringers voksende selvhævdelse i multilaterale fora og internationale organisationer, herunder gennem forsøg på at svække og omskrive internationale regler, og deres stærke deltagelse i forvaltnings- og beslutningsprocesserne i relevante internationale organisationer og multilaterale fora kan føre til asymmetriske, mindre effektive og forudindtagede politiske reaktioner, og udrydde de lige vilkår for alle medlemmer af det internationale samfund og til et langt svagere engagement fra det internationale samfunds side i forbindelse med forsvaret af universelle værdier og universelle rettigheder; der henviser til, at individuelle dagsordener, ensidige handlinger og manglende engagement i og støtte til multilaterale løsninger kan føre til yderligere undergravning af multilateralismen som et væsentligt organisatorisk princip til håndtering af tværnationale udfordringer; der henviser til, at det i denne forbindelse er afgørende at bekræfte værdien af regelbaseret forvaltning, internationalt samarbejde, en forpligtelse til grundlæggende rettigheder og reelt lige vilkår for alle medlemmer af det internationale samfund; der henviser til, at relevante internationale organisationer og multilaterale fora vil være afgørende for at nå disse mål; der henviser til, at disse mål ikke blot vil muliggøre en mere effektiv positiv politisk indvirkning på globale udfordringer, men også vil begrænse og forebygge risikoen for konflikter;

Onsdag den 6. juli 2022

R. der henviser til, at EU mere end nogensinde bør investere i at styrke de multilaterale organisationer som en af prioriteterne i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) og den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP); der henviser til, at EU's strategiske kompas tillægger internationale og multilaterale partnerskaber stor betydning som en af grundpillerne i EU's FSFP;

S. der henviser til, at der er behov for et multilateralt samarbejde mellem ligesindede partnere om håndtering af ondsindet udenlandsk indblanding;

T. der henviser til, at FN's generalsekretærs rapport med titlen »Our Common Agenda«, som blev forelagt for FN's Generalforsamling i september 2021 og hilst velkommen af Generalforsamlingen i november 2021 og udarbejdet på baggrund af en omfattende høringsproces med blandt andre FN's medlemsstater, førende tænkere, unge, civilsamfundet, relevante interessenter og borgere samt FN-systemet og dets mange partnere, viser, at der er behov for en mere effektiv, inklusiv, regel- og netværksbaseret multilateralisme i fremtiden; der henviser til, at dette vil være afgørende for FN-systemet og andre multilaterale fora for fortsat at være et effektivt forum for global høring og beslutningstagning; der henviser til, at EU i denne forbindelse er enestående placeret til at støtte FN og andre relevante internationale organisationer i at fortsætte en reformproces og puste nyt liv i deres leveringskapacitet og deres evne til at skabe kontakt til relevante interessenter såsom unge eller de samfund, der er hårdest ramt af klimaændringerne, herunder på lokalt og regionalt plan; der henviser til, at EU i den henseende bør gribe muligheden for at etablere en konstruktiv og effektiv kontakt med rivaliserende magter og samtidig indtage en fast holdning til de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, fremme en social og politisk model, der er rodfæstet i universelle værdier, og stræbe efter et tættere samarbejde og en tættere koordinering med ligesindede lande for at styrke de universelle værdiers og grundlæggende rettigheders forrang og fremme effektive løsninger på globale udfordringer; der henviser til, at parlamentarisk diplomati vil være et centralt element i styrkelsen af regelbaseret, inklusiv, netværksbaseret og effektiv multilateralisme;

U. der henviser til, at EU og dets medlemsstater fortsat fuldt ud støtter multilateralisme, global styring og fremme af FN's kerneværdier som en integreret del af EU's udenrigspolitik og de tre søjler i FN's system: menneskerettigheder, fred og sikkerhed og udvikling;

V. der henviser til, at EU og FN fortsat arbejder tæt sammen i over 170 lande for at forbedre beskyttelsen af menneskerettighederne for alle, mindske sult og fejlernæring, forebygge og overvinde kriser, opbygge demokratiske og inklusive samfund, levere væsentlige tjenester, fremme grøn vækst og anstændige job og sikre bæredygtig forvaltning af naturressourcerne;

W. der henviser til, at Parlamentets rolle og redskaber inden for parlamentarisk diplomati, mægling og dialog kan bidrage aktivt til at styrke multilateralismen;

X. der henviser til, at det nye »instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde — et globalt Europa« (det finansielle instrument for et globalt Europa) i kombination med Global Gateway-tilgangen giver EU og dets medlemsstater mulighed for at samle ressourcerne på en synergiskabende måde og for bedre at koordinere bistanden og skabe positive virkninger for EU's optræden udadtil, også gennem multilaterale fora, idet der tages hensyn til partnerlandenes behov, herunder gennem fortsat og styrket samarbejde med FN på stedet; der henviser til, at EU bør prioritere at yde bistand til lande, der har opnået resultater inden for god regeringsførelse og engagement i demokratiske principper og menneskerettigheder; der henviser til, at det nye finansielle instrument for et globalt Europa giver mulighed for politisk dialog på højt plan mellem Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Parlamentet om programmeringsprioriteter med mulighed for, at Parlamentet kan forbinde denne politik- og programmeringsdialog med sin opsøgende politiske virksomhed og sine høringer med tredjelande og derved styrke EU's evne til at bistå og have en positiv indvirkning på relevante tredjelande gennem sine parlamentariske diplomatiske aktiviteter og opsøgende virksomhed;

Y. der henviser til, at det er nødvendigt at foretage væsentlige ændringer i beslutningsprocessen for udenrigsanliggender, hvis EU skal tale med én stemme; der henviser til, at enstemmig beslutningstagning blot er en hindring for EU's evne til at engagere sig som en stærk aktør på den internationale scene, og at EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne bør nå til enighed om afstemning med kvalificeret flertal i udenrigspolitiske spørgsmål, da det er en mere effektiv form for beslutningstagning;

Genopbygning af en multilateralisme, der er forankret i EU's centrale værdier

1. glæder sig over den fælles meddelelse fra Kommissionen og NF/HR til Parlamentet og Rådet om styrkelse af EU's bidrag til regelbaseret multilateralisme; mener, at denne meddelelse bidrager meget direkte til og yderligere fremmer overvejelserne om retningen for EU's udenrigspolitik fra dens vigtige, men mere generelle forpligtelse til effektiv multilateralisme som defineret i den europæiske sikkerhedsstrategi fra 2003, til realiseringen af behovet for at kombinere værdien af og målet om effektiv multilateralisme med principbaseret pragmatisme og behovet for at fremme og bevare EU's interesser og værdier som fastsat i den globale strategi for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik fra 2016; minder om, at den bedste strategi for forsvar af multilateralisme er at genopbygge den ved at gøre den mere relevant, modstandsdygtig og effektiv;

2. støtter erklæringen i den fælles meddelelses om, at »Rådet er nødt til at anvende traktatbestemmelser, der giver mulighed for konstruktiv undladelse af at stemme og for at vedtage afgørelser med kvalificeret flertal i forbindelse med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik«; understreger behovet for at forankre afstemning med kvalificeret flertal i udenrigspolitiske spørgsmål i fremtidige EU-traktatændringer, hvilket vil gøre det muligt for EU at blive en mere effektiv global aktør;

3. er enig med Kommissionen og NF/HR i, at det er nødvendigt, at EU bliver mere assertivt med hensyn til at forfølge sine interesser og fremme de universelle værdier, som det er baseret på, og er derfor enig i, at det er nødvendigt, at EU forsvarer og styrker disse værdier, den regelbaserede orden og multilateralismen som et middel til at sikre lige vilkår for det internationale samfund, skabe en platform for inklusiv politisk dialog, samarbejde og konvergens og opnå politiske løsninger, der støttes af det internationale samfund som helhed, og som virkelig kan levere resultater;

4. fremhæver, at det er af afgørende betydning for EU at styrke sin værktøjskasse for optræden udadtil og diplomati med sine egne autonome instrumenter, øge sin kapacitet til at være en global aktør og »tale med én stemme« for bedre at kunne forsvare multilateralismen, hvilket bør omfatte oprettelsen af et europæisk diplomatakademi, som Parlamentet for nylig har opfordret til; gentager sin opfordring til at medtage »det nye europæiske Bauhaus« som et nyt instrument i EU's værktøjskasse for optræden udadtil og som et nyttigt kulturelt og offentligt diplomatisk værktøj, som er afgørende for at fremme en værdibaseret multilateral orden og styrke internationale partnerskaber;

5. påpeger EU's evne til at udtænke meget effektive og inklusive reguleringsmæssige standarder for det indre marked og er af den opfattelse, at EU også bør søge at fremme sådanne standarder inden for rammerne af sin optræden udadtil som et paradigme og et bidrag til drøftelsen af effektive globale reguleringsmæssige standarder; minder om artikel 24 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvori det fastslås, at »medlemsstaterne støtter Unionens udenrigs- og sikkerhedspolitik aktivt og uforbeholdent i en ånd af loyalitet og gensidig solidaritet«, og at de »afstår fra enhver handling, som strider imod Unionens interesser, eller som kan skade dens effektivitet som en sammenhængende faktor i internationale forbindelser«; er bekymret over visse medlemsstaters aktiviteter såsom iværksættelse af bilaterale diplomatiske initiativer med tredjelande, hvilket kan være i strid med bestemmelserne i artikel 24 i TEU;

6. mener, at EU skal fortsætte med at være en urokkelig og central forsvarer af multilateralisme i verden og undgå handlinger, der underminerer disse mål; konkluderer imidlertid, at EU skal reagere på globale kræfter såsom øget fragmentering, anvendelse af handel som et våben og protektionisme for at bevare sine konkurrencemæssige fordele;

7. mener, at EU bør gøre brug af bestræbelserne til at finde løsninger på globale problemer såsom klimaændringer eller til at fremme stabilitet og fred som et udgangspunkt for bredere diplomatiske forbindelser med tredjelande, med hvilke dialog og samarbejde om andre politiske emner ikke altid umiddelbart kan lade sig gøre;

8. opfordrer EU til at blive mere assertivt og strategisk i håndteringen af de stigende globale trusler; understreger, at verden i lyset af et hurtigt skiftende geopolitisk landskab befinder sig ved en skillevej, og at multilaterale institutioner er i fare for at blive domineret af udemokratiske regimer; opfordrer til en stærk, handlingsbaseret forpligtelse til at beskytte demokratiet og de grundlæggende rettigheder i multilaterale fora;

9. minder om, at EU blot er observatør i næsten alle internationale organisationer og multilaterale fora, og at denne situation hverken afspejler omfanget af EU's kompetencer eller den voksende betydning af overnationale regionale organisationer i den globale beslutningstagning; mener, at EU's effektivitet på verdensscenen er tæt forbundet med dets status i multilaterale fora og organisationer; opfordrer derfor medlemsstaterne til at opbyde den politiske vilje til at styrke EU's position i multilaterale organisationer og fora og til at indhente støtte fra tredjelande til en sådan statusændring, således at EU reelt kan leve op til sit tilsagn om at forsvare multilateralismen på en effektiv måde;

Styrkelse af De Forenede Nationer og Den Europæiske Unions deltagelse i systemet

10. gentager sin stærke støtte til det reformprogram, som FN's generalsekretær António Guterres har indført, og påpeger behovet for yderligere fremskridt, navnlig med hensyn til inklusion af kvinder, unge og personer i en sårbar situation, samt med hensyn til at øge bevidstheden om intersektionalitet i FN's strukturer; understreger betydningen af et FN-system, der fortsat kan levere effektive resultater; påpeger værdien af FN's generalsekretærs vision for FN-systemet »One UN«, hvor FN's forskellige agenturer og komponenter virkelig bliver indbyrdes forbundne og fungerer sammen på grundlag af en fælles budget- og ledelsesstruktur og kan styrke opfyldelsen af FN's mål; påpeger navnlig den styrkede rolle, som FN's stedlige koordinatorer spiller i forbindelse med reformen af FN's udviklingssystem, og mener, at disse stedlige koordinatorer, der i øjeblikket opererer i over 130 lande, ikke kun bør gå i spidsen for koordineringen af gennemførelsen af FN's programmer på stedet for at styrke enheden i FN's indsats, men også bør arbejde tæt sammen med og rådføre sig med EU's delegationer i den relevante FN-medlemsstat for at tilstræbe synergier med og gensidig styrkelse af EU's tematiske og geografiske programmer for det pågældende land;

11. bekræfter, at EU og FN bør arbejde tæt sammen på hovedkvarterniveau og i de regioner og lande, hvor de yder bistand til udveksling af analyser, og tilpasse den politiske og programmatiske planlægning for at maksimere deres indvirkning på befolkningens og planetens trivsel; minder om, at EU i høj grad kan styrke rækkevidden og virkningen af FN's programmer i tredjelande og kan definere sin egen programmering og bistand på en synergetisk måde, der også styrker deres virkning i overensstemmelse med FN's mål; understreger derfor værdien af tæt samråd og tæt samarbejde mellem EU og FN og opfordrer Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og EU's delegationer i tredjelande til aktivt at henvende sig til og rådføre sig med FN om FN's politik og programmeringsaktiviteter for 2021-2027 og derefter; opfordrer FN til regelmæssigt at rådføre sig med EU i FN's hovedkvarter, men også på stedet i tredjelande;

12. er af den opfattelse, at EU og FN bør afholde årlige topmøder med mulighed for, at FN's generalsekretær kan rådføre sig med Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og Parlamentet; opfordrer FN til at sikre en konstant tilstedeværelse af FN-samtalepartnere på højt plan i Parlamentet for at fremme en struktureret og sammenhængende politisk dialog og øge synligheden af FN's indsats; fremhæver behovet for at forbedre FN's politiske funktion og opfordrer til en stærkere grænseflade mellem FN og regionale organisationer som understreget af FN's generalsekretær Guterres; fremhæver behovet for en styrket samordning mellem FN's agenturer og internationale finansielle institutioner gennem FN's Økonomiske og Sociale Råd (ECOSOC); støtter FN's generalsekretær Guterres' forslag om at give unge og civilsamfundet en stærkere stemme inden for FN-systemet;

13. fremhæver, at EU's evne til at handle beslutsomt og hurtigt som en pålidelig sikkerhedsgarant skal styrkes, for at EU kan blive en mere effektiv global partner, der er i stand til at forsvare den multilaterale orden; opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til grundigt at vurdere, undersøge og udvikle mulighederne for at oprette permanente multinationale militære enheder, som vil være permanent stationeret og træne sammen;

14. opfordrer FN's generalsekretær til at intensivere sine bestræbelser på at gennemføre FN's ligestillingsstrategi som et centralt værktøj, der skal sikre ligelig repræsentation af kvinder i FN-systemet på alle niveauer i hierarkiet; minder om, at der siden oprettelsen af FN i 1945 ikke er blevet udnævnt en kvinde som FN's generalsekretær; påpeger det generelle behov for en ligelig repræsentation af kvinder og marginaliserede grupper samt for øget mangfoldighed i internationale organisationer; udtrykker sin stærke opbakning til dagsordenen for unge, fred og sikkerhed og dens målsætning om at give unge en kraftigere stemme i forbindelse med beslutningstagningen på lokalt nationalt, regionalt og internationalt plan;

15. er af den opfattelse, at EU bør udpege de FN-organer og andre multilaterale organisationer, der er afgørende for at fremme politisk dialog, konvergens og politiske løsninger på globale udfordringer og fastsættelse af standarder; mener, at EU bør fastsætte klare mål og klare prioriteter for dialog med og støtte, herunder budgetstøtte, til sådanne organer og organisationer; minder i den forbindelse om, at EU og dets medlemsstater allerede er de største økonomiske bidragydere til FN og mange af dets agenturer og programmer, men at denne forpligtelse over for og støtte til FN ikke altid giver sig udslag i, at EU, dets medlemsstater og ligesindede partnere har mere indflydelse på centrale FN-agenturers holdninger eller på multilaterale fora, hvilket er særligt bekymrende i en tid præget af ikkedemokratiske regimers, f.eks. Ruslands, voksende selvhævdelse i sådanne fora;

16. påpeger standarders øgede geopolitiske betydning, navnlig inden for teknologi, og opfordrer indtrængende EU til at handle strategisk med henblik på at blive en supermagt inden for fastsættelsen af standarder i multilaterale fora;

17. opfordrer EU, dets medlemsstater og ligesindede partnere til yderligere at forbedre deres koordinering, når det drejer sig om at etablere fælles støtte til kandidaturer til ledende stillinger i multilaterale fora; påpeger behovet for at koordinere med ligesindede partnere i andre regioner i verden og i lyset af betydningen af princippet om en retfærdig geografisk fordeling af ledende stillinger at bevare et stærkt fokus på demokratiske værdier;

18. understreger i den forbindelse den centrale rolle, som Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) spiller som en søjle i den europæiske sikkerhed, og opfordrer til, at organisationens samlede sikkerhedsstrategi styrkes yderligere;

19. opfordrer EU til at samarbejde med og inden for FN, regionale organisationer, internationale fora såsom G7 og G20 og ad hoc-koalitioner for at tackle de nuværende og fremtidige globale udfordringer;

20. opfordrer Kommissionen og NF/HR til at videreudvikle deres strategi for multilateralisme — herunder gennem regelmæssigt ajourførte retningslinjer for, hvordan man skal forholde sig i forskellige fora — med medtagelse af spørgsmål såsom reformen af FN-systemet og en mere central rolle til eller en mere formel repræsentation af EU, og en vision for en ny verdensorden, der vil forme den på en måde, der kan puste nyt liv i multilateralismen; mener, at EU vil være nødt til at opbygge alliancer med ligesindede partnere for at udvikle et multilateralt samarbejde på tværs af en bred vifte af fora, men at disse alliancer ikke altid vil involvere de samme aktører, da målet altid skal være at opretholde et effektivt, regelbaseret system for global styring;

21. gentager sine holdninger til den russiske angrebskrig mod Ukraine, som det har givet udtryk for i tidligere beslutninger;

22. fordømmer i de kraftigste vendinger Den Russiske Føderations angrebskrig mod Ukraine samt Belarus' involvering i denne krig og kræver, at Rusland øjeblikkeligt indstiller alle militære aktiviteter i Ukraine og betingelsesløst trækker alle styrker og militært udstyr tilbage fra hele Ukraines internationalt anerkendte territorium; understreger, at denne militære aggression og invasion udgør en alvorlig krænkelse af folkeretten; betragter den russiske invasion i Ukraine som et angreb — ikke blot mod et suverænt land, men også mod principperne og mekanismerne for samarbejde og sikkerhed i Europa og den regelbaserede internationale orden, som er defineret i FN-pagten;

23. glæder sig over, at Rusland er blevet suspenderet fra FN's Menneskerettighedsråd; glæder sig over de beslutninger, som internationale organisationer, herunder inden for kultur og sport, har truffet om at suspendere Ruslands deltagelse; opfordrer EU's ledere og lederne af andre stater til at udelukke Rusland fra G20 og andre multilaterale samarbejdsorganisationer, eksempelvis Verdenshandelsorganisationen, UNESCO og andre, hvilket vil sende et vigtigt signal om, at det internationale samfund ikke har tænkt sig at vende tilbage til den tidligere situation med den angribende stat;

24. understreger, at en fuldstændig og effektiv gennemførelse af eksisterende sanktioner i hele EU og fra EU's internationale allieredes side skal være en prioritet nu; opfordrer EU til at anvende multilaterale fora til at sikre effektiviteten af disse sanktioner;

25. opfordrer til, at der indføres en hurtig og fuldstændig embargo mod import af olie, kul, nukleart brændsel og gas fra Rusland, at Nordstream 1 og 2 opgives fuldstændigt, og at der fremlægges en plan for fortsat at sikre EU's energiforsyningssikkerhed på kort sigt; opfordrer EU til at sikre støtte gennem multilaterale fora til tredjelande, der ønsker at indføre en embargo mod import af russisk energi;

26. påskønner EU's og dets medlemsstaters evne til at arbejde på en koordineret måde og til at fremlægge fælles holdninger i FN-systemet, navnlig med hensyn til FN's Generalforsamling, FN's Sikkerhedsråd og FN's Menneskerettighedsråd; roser i denne forbindelse den værdifulde koordineringsindsats fra EU's FN-delegationer i New York og Genève; mener, at denne fælles, synergetiske tilgang bør kopieres i alle FN-organer og -agenturer og andre internationale organisationer, således at EU kan handle og levere samlede resultater i multilaterale fora; beklager, at Sikkerhedsrådet konsekvent er ude af stand til at træffe beslutninger og som følge heraf ikke reagerer så effektivt på kriser som f.eks. i Ukraine, Syrien, Etiopien og Sudan, som det tidligere har været tilfældet i forbindelse med andre kriser, og at dette har haft en negativ indvirkning på forebyggelsen, håndteringen og løsningen af disse kriser på grund af den omfattende brug af vetoretten; understreger, at det er uforsvarligt, at én stat kan standse indsatsen, når der begås folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden eller krigsforbrydelser;

27. opfordrer indtrængende FN til at udnævne sin særlige udsending for Libyen, da stillingen har været ubesat siden november 2021, og den demokratiske proces i Libyen stadig er ved et vendepunkt;

28. beklager, at der i 2022 kun vil være to EU-medlemsstater i Sikkerhedsrådet; mener, at EU og dets medlemsstater bør fremme overvejelser om betingelserne for en reform af Sikkerhedsrådet, der kan genoprette dets evne til at håndtere kriser rettidigt og effektivt, nøje begrænse retten til at nedlægge veto og ændre sammensætningen af Sikkerhedsrådet, så den afspejler verden af i dag bedre;

29. gentager i den forbindelse sit synspunkt om, at EU og dets medlemsstater bør arbejde på at nå til bred enighed om en reform af Sikkerhedsrådet, bl.a. gennem etablering af en fast plads for EU ud over de pladser, som allerede er besat af EU-medlemsstater; opfordrer EU's medlemsstater til ikke at konkurrere med hinanden, når det drejer sig om at få et sæde i Sikkerhedsrådet;

30. udtrykker bekymring over eroderingen af det nuværende system for våbenkontrol og nedrustning og dets retlige instrumenter; støtter alle bestræbelser på at få indsatsen for våbenkontrol og nedrustning tilbage på den internationale dagsorden, herunder ved at genoplive konferencen om nedrustning; opfordrer EU og dets medlemsstater til at revidere og ajourføre EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben med henblik på at tage hensyn til den seneste geopolitiske, teknologiske og retlige udvikling og skabe et ajourført og ambitiøst grundlag for EU's multilaterale engagement i ikkespredning og nedrustning; udtrykker bekymring over udviklingen af nye militære teknologier såsom kunstig intelligens (AI), våben i det ydre rum, bioteknologier og hypersoniske våben og støtter aktivt bestræbelser på og nye initiativer til at standse visse FN-medlemsstaters igangværende våbenprogrammer; støtter arbejdet i FN's Nedrustningskommissions arbejdsgruppe om det ydre rum for så vidt angår den praktiske gennemførelse af gennemsigtighedsfremmende og tillidsskabende foranstaltninger i forbindelse med aktiviteter i det ydre rum;

31. støtter FN's generalsekretærs initiativ vedrørende fredsbevarende foranstaltninger baseret på ajourføring af partnerskabet mellem FN og EU om krisestyring og fredsstøttende operationer og undersøgelse af mulighederne for nye partnerskaber, herunder mellem EU og FN og Den Afrikanske Union og samarbejde med andre regionale organisationer; gentager den afgørende rolle, som kvinder spiller i konfliktmægling og fredsbevarende missioner, og minder om deres underrepræsentation på alle niveauer i FN, EU og andre multilaterale organisationer og missioner;

32. opfordrer EU og dets medlemsstater til at forbedre deres evne til at udveksle oplysninger, konsultere og koordinere strategier, politikker og synspunkter, herunder i de styrende organer og bestyrelser i multilaterale organer, hvor EU ikke er direkte repræsenteret, begyndende med FN's Sikkerhedsråd; er enig med NF/HR og Kommissionen i, at EU bør etablere koordineringsmekanismer i alle internationale institutioner, herunder finansielle institutioner; mener, at den samme koordineringskapacitet bør udvides til at omfatte bestyrelserne i alle FN's organer;

33. mener, at det nye finansieringsinstrument for et globalt Europa og Team Europe-tilgangen til geografisk og tematisk bistand og programmering samt Global Gateway-strategien om udvikling af forbindelsesinfrastruktur giver en enestående mulighed for at fastlægge en fælles interinstitutionel dagsorden, der på behørig vis afspejler og værdsætter EU-medlemsstaternes bidrag på en måde, der tilfører merværdi til den multilaterale tilgang til udfordringer og kriser i verden og styrker EU's og dets medlemsstaters evne til at mobilisere midler, herunder i multilaterale fora; bekræfter på ny sit engagement i en afbalanceret og prioritetsbaseret geografisk tilgang i de af EU's tiltag, bistand og programmer, der iværksættes uden for EU's grænser;

34. advarer om, at forsøg fra illiberale regeringer eller autoritære og totalitære regimer såsom Kina på at opnå og konsolidere løftestangseffekten gennem finansiering af internationale organisationer rejser spørgsmålet om finansiel antagonisme i multilaterale fora og skaber behov for overvejelser på både globalt plan og EU-plan om, hvordan der kan sikres uafhængighed af og effektivitet i relevante internationale organisationer og multilaterale fora ved at anvende alle de værktøjer, som EU-institutionerne har til rådighed, herunder, når det er nødvendigt og relevant, tilstrækkelig og bæredygtig EU-finansiering samt finansiering fra andre kilder; minder om, at forsinkelser i betalingen af de fastsatte bidrag fra flere medlemsstater har yderst negative konsekvenser for internationale organisationers arbejde og derfor er uacceptable;

35. minder om, at EU's humanitære bistand og udviklingsbistand til tredjelande meget ofte kanaliseres gennem FN-systemet; støtter dette partnerskab mellem EU og FN, men opfordrer EU til at sikre, at dets specifikke rolle og bidrag bliver mere synlige inden for FN; understreger i denne forbindelse betydningen af på EU-plan at foretage en tilbundsgående evaluering af både nuværende og planlagte partnerskaber mellem EU og FN for at vurdere, om EU's bidrag er tilstrækkeligt synlige, om skatteyderne får valuta for pengene i overensstemmelse med EU's værdier, og om de ledende roller, som EU og dets medlemsstater har fået tildelt, står i et rimeligt forhold til EU's stærke engagement og utrættelige indsats i FN-systemet; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at foretage denne revision og til at forelægge Parlamentet deres resultater og vejen frem for at sikre, at EU's bidrag, finansielle tildeling, engagement og indsats vedrørende FN-systemet anerkendes i tilstrækkelig grad;

36. understreger, at EU's støtte til internationale organisationer og tilstedeværelse i multilaterale fora bør være synlig for borgerne i EU's medlemsstater; opfordrer NF/HR til at iværksætte en EU-dækkende oplysningskampagne om EU's støtte til internationale organisationer og dets tilstedeværelse, mål og aktiviteter i multilaterale fora; opfordrer ligeledes Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at fremme EU's aktive rolle i multilaterale fora og til at give flere oplysninger om EU's bidrag og resultater i internationale organisationer, herunder gennem fælles narrativer, holdninger og erklæringer om FN-resolutioner;

37. understreger behovet for, at EU's medlemsstater intensiverer koordineringen af FN's fonde og programmer ved at identificere centrale mål og en fælles tilgang til retningslinjer for bestyrelser; understreger betydningen af at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i multilaterale organisationers finansiering og udgifter;

38. roser det arbejde, der udføres af alliancen for multilateralisme som et uformelt netværk af lande, der er forenet i deres overbevisning om, at en regelbaseret multilateral orden er den eneste pålidelige garanti for international stabilitet og fred, og at vores fælles udfordringer kun kan løses gennem samarbejde;

Genopbygning af multilateralisme gennem styrkede globale partnerskaber for at forfølge fælles mål

39. understreger behovet for at arbejde hen imod en effektiv, resultatorienteret, værdibaseret og inklusiv multilateralisme, hvor regeringer, civilsamfundet, religiøse aktører, den private sektor, den akademiske verden og andre relevante interessenter effektivt kan samarbejde om at tjene globale værdier og interesser og nå globale mål; anerkender betydningen af at forene de to kritiske EU-mål om at øge EU's synlighed og løftestangseffekt som en global aktør og støtte multilaterale foras rolle; minder om behovet for at tackle og håndtere disse spændinger og for at formulere en principbaseret og assertiv holdning mellem disse to mål i overensstemmelse med EU's kerneværdier, idéer og interesser; påpeger, at på trods af de åbenlyse spændinger mellem disse to kritiske europæiske mål skaber de også nye muligheder, da øget strategisk autonomi i EU kan gøre det muligt for EU at indgå alliancer med sine bilaterale partnere i multilaterale forhandlinger og også fremme og forsvare multilaterale forpligtelser under bilaterale forhandlinger; opfordrer EU og medlemsstaterne til konsekvent og aktivt at forsvare multilateralisme og relevante multilaterale institutioner, hver gang de på nogen måde eller i nogen form undergraves;

Onsdag den 6. juli 2022

40. understreger betydningen af fortsat multilateralt samarbejde om sikkerheds- og forsvarsspørgsmål; fremhæver arbejdet i partnerskabet mellem EU og NATO og samarbejdet mellem EU og OSCE, der bygger på fælles støtte til de fælles kerneværdier demokrati, frihed, respekt for menneskerettighederne og den menneskelige værdighed, retsstatsprincippet og fremme af fred og internationalt samarbejde, samtidig med at den regelbaserede internationale orden beskyttes; opfordrer de EU-medlemsstater og NATO-medlemmer, der ikke allerede har gjort det, til at tilslutte sig europæiske sikkerheds- og forsvarsinitiativer for yderligere at supplere og styrke det fælles samarbejde;

41. understreger, at multilateralisme og enhver reform af det nuværende system også bør fokusere på øget gennemsigtighed og ansvarlighed samt samarbejde med ikkestatslige aktører for at bidrage til at genoprette borgernes tillid til disse institutioner og give dem større legitimitet; understreger behovet for at tage fat på udfordringerne i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af ulovlige finansielle strømme og styrkelse af det internationale samarbejde og god praksis med hensyn til tilbagelevering og inddrivelse af aktiver, bl.a. gennem mere effektive foranstaltninger til gennemførelse af eksisterende forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers konvention mod korruption og De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet; understreger behovet for at gennemføre effektive, inkluderende og bæredygtige foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af korruption inden for rammerne af 2030-dagsordenen; understreger, at bekæmpelsen af ulovlige finansielle strømme skal strømlines på globalt plan;

42. understreger betydningen af fortsat at række ud til allierede og ligesindede partnere i internationale organisationer og multilaterale fora for at konsolidere en koalition af ligesindede lande, der går ind for fælles værdier og mål og for at sikre politisk dialog og effektivt globalt samarbejde; understreger behovet for, at der tilføjes en aftale om udenrigs- og sikkerhedssamarbejdet mellem EU og Det Forenede Kongerige som et bilag til handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Det Forenede Kongerige, hvilket vil gøre det muligt for begge parter bedre at imødegå fælles globale sikkerheds- og udenrigspolitiske udfordringer; understreger, at en sådan aftale også vil bidrage til at lette samarbejdet i multilaterale organisationer, navnlig FN, under hensyntagen til begge parters mange fælles værdier og interesser;

43. påpeger den særlige relevans, ikke kun af traditionelle transatlantiske eller europæiske partnere såsom USA og Canada samt Det Forenede Kongerige, Vestbalkan og andre lande i det sydlige og østlige naboskabsområde, men også af andre ligesindede demokratiske allierede i Latinamerika, den indopacifiske region og Afrika, der i partnerskab kan skabe et bredere område med fælles værdier og standarder og et tilsagn om at fremme globale svar på globale udfordringer samt en bredere international koalition af ligesindede partnere; understreger i denne forbindelse betydningen af øget dialog og samarbejde med ligesindede afrikanske lande og af at støtte dem i opbygningen af en fremtid for Afrika, der bygger på demokrati, inklusion og velstand, samtidig med at der tages hensyn til behovet for at tackle udfordringer og sikkerhedstrusler, der skyldes klimaændringer, terrorisme og organiseret kriminalitet;

44. fremhæver, at EU's forbindelser med Den Afrikanske Union (AU) og Latinamerika og Caribien i sig selv har en iboende værdi og er af afgørende betydning for en fornyet multilateralisme; minder om, at EU og AU i deres fælles erklæring med titlen »Afrika og Europa: to kontinenter med en fælles vision for 2030«har forpligtet sig til at arbejde sammen om at fremme effektiv multilateralisme inden for den regelbaserede verdensorden, med FN i centrum, og lovet at arbejde hen imod mere konvergerende holdninger i multilaterale fora for at mindske globale uligheder, styrke solidariteten, bekæmpe klimaændringer og forbedre leveringen af »globale offentlige goder« i overensstemmelse med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og AU's 2063-dagsorden;

45. støtter derfor NF/HR's, Rådets og Kommissionens bestræbelser på yderligere at styrke EU's partnerskab med AU og Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater; påpeger betydningen af at fremme en tilnærmelse af holdningerne i FN og andre multilaterale fora mellem EU og både tiltrædelses- og partnerlande; opfordrer EU til at udvide sin evne til at bistå partnerlande og ligesindede lande, herunder gennem kapacitetsopbygning, videndeling, uddannelse og venskabsprojekter, således at de kan engagere sig mere effektivt i det multilaterale system, samt til at udveksle bedste praksis med dem for også at lære af deres erfaringer; gentager betydningen af at styrke de eksisterende multilaterale fora med ligesindede partnere, navnlig topmøderne mellem EU og Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater;

46. understreger behovet for samarbejde mellem EU og ASEAN som et middel til at imødegå de gensidige udfordringer i Asien og Stillehavsområdet; understreger behovet for at styrke de regionale organisationers rolle i FN-systemet ved at foreslå et årligt topmøde for ledere af regionale organisationer;

47. opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at foreslå nye initiativer med henblik på at reagere på klimarelaterede sikkerhedsrisici og samtidig fremme den europæiske grønne pagt i internationale fora; mener, at EU bør støtte ambitiøse CO_2-reduktionsmål i tredjelande, og understreger behovet for, at klimadiplomati sættes i centrum for EU's optræden udadtil med henblik på at fremme global fred og sikkerhed;

48. støtter EU's utrættelige fortalervirksomhed for og forsvar af universelle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, dets faste støtte til universalisering af den internationale menneskerettighedslovgivning, dets aktive støtte til og brug af FN's menneskerettighedsfora til at behandle presserende menneskerettighedsspørgsmål, dets faste støtte til styrkelse af ansvarligheden og internationale retsmekanismer, dets bekæmpelse af straffrihed og respekten for staters suverænitet og territoriale integritet; understreger i denne forbindelse EU's støtte til etablerede og anerkendte internationale grænser og afviser ethvert forsøg på at ændre dem kraftigt;

49. støtter NF/HR og Kommissionen i deres bestræbelser på at sikre, at FN's Menneskerettighedsråd handler mere effektivt, hurtigt behandler alle menneskerettighedsspørgsmål og landesituationer effektivt, troværdigt og uden forudindtagethed og sikrer synergier med andre multilaterale menneskerettighedsfora;

50. opfordrer til, at menneskerettighedsorganer er så upartiske som muligt, og at disse organer beskyttes mod enhver indblanding fra stater, der vides at have begået menneskerettighedskrænkelser; insisterer derfor på behovet for at fastlægge klare standarder for respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder, der skal opfyldes for at blive accepteret som medlem af Menneskerettighedsrådet, og er af den opfattelse, at EU bør være mere proaktiv i denne henseende og støtte en omfattende reform af Menneskerettighedsrådet;

51. hylder det arbejde, der udføres af FN's højkommissær for menneskerettigheder, og er af den opfattelse, at FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder giver enestående muligheder for at indgå i en effektiv dialog og et effektivt samarbejde om, hvordan FN's menneskerettighedssystems gennemførelseskapacitet kan strømlines og styrkes, herunder gennem øget offentlig kontrol med medlemsskab af Menneskerettighedsrådet samt dets ansvarsområder og obligatoriske donorarrangementer på FN's Generalforsamling med kandidater til Menneskerettighedsrådet, som foreslået af NF/HR og Kommissionen i deres fælles meddelelse; glæder sig over, at der den 12. oktober 2021 blev indledt en årlig strategisk dialog med FN;

52. bemærker, at de finansielle ressourcer, der er afsat til det arbejde som udføres af FN's menneskerettighedskommissær, er særligt utilstrækkelige, idet mange lande forsøger at reducere dem, selv om der længe har været et krav fra EU's side om at øge finansieringen til FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder; glæder sig over EU's initiativer og aktiviteter vedrørende menneskerettigheder i FN's Generalforsamlings 3. Komité og FN's Sikkerhedsråd samt samarbejdet mellem EU og FN om mange tematiske og landespecifikke menneskerettighedsspørgsmål;

53. opfordrer til, at der skabes flere synergier mellem henstillingerne fra den universelle offentlige gennemgangsmekanisme og frivillige nationale gennemgange, der gennemføres inden for rammerne af verdensmålene for bæredygtig udvikling, og til at knytte disse til programmeringen af særlige EU-menneskerettighedsprojekter; opfordrer EU og dets medlemsstater til at intensivere deres indsats mod autoritære landes forsøg på at skabe et modnarrativ med henblik på at ændre forståelsen af menneskerettighederne ved at lægge vægt på kollektive rettigheder i forhold til individuelle rettigheder; opfordrer EU til at støtte det arbejde, der udføres af ngo'er og menneskerettighedsforkæmpere i Menneskerettighedsrådet, som i stigende grad presses og trues af autoritære stater;

54. beklager, at Menneskerettighedsrådet misbruges af autoritære og totalitære regimer, der fortsat misbruger det til egne formål, navnlig for at undergrave dets funktion og udhule ordningen for menneskerettighedsstandarder; opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte en omfattende reform af Menneskerettighedsrådet;

55. understreger det presserende behov for fuldt ud at gennemføre og systematisk integrere kønsaspektet og EU's kønshandlingsplan III overalt i EU's optræden udadtil; opfordrer EU og medlemsstaterne til at udvise lederskab i implementeringen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000) om kvinder, fred og sikkerhed; understreger, at kvinder spiller en central rolle i forebyggelsen af konflikter, fredsforhandlinger, fredsopbygning, fredsbevarelse, humanitær indsats og genopbygning efter konflikter; understreger derfor behovet for, at EU sikrer kvinders lige deltagelse og fulde inddragelse i alle bestræbelser på at bevare fred og sikkerhed, samtidig med at der medtages et kønsperspektiv i alle dets eksterne foranstaltninger;

Styrket deltagelse af Europa-Parlamentet

56. minder om, at hvis regelbaseret, effektiv, resultatorienteret og netværksbaseret multilateralisme skal blomstre, er det vigtigt at inddrage demokratisk valgte parlamenter for at sikre bredere adgang til en lang række interessenter og udvide dialogen og samarbejdet til ikkestatslige enheder såsom regionale regeringer, kommuner, den akademiske verden og den økonomiske sektor; støtter internationale initiativer, der opfordrer til Taiwans meningsfulde deltagelse som observatør i møder, mekanismer og aktiviteter i multilaterale organer, bl.a. Verdenssundhedsorganisationen (WHO), Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL) og FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC); minder om, at demokratisk valgte parlamenter kan synliggøre og styrke de stemmer, der støtter multilateralisme som en vej til at finde effektive politiske løsninger til gavn for hele menneskeheden, og yderligere kan sikre den nødvendige forbindelse mellem internationale organisationer og multilaterale beslutningstagende fora og borgerne;

57. er af den opfattelse, at EU bør slå til lyd for oprettelsen af et organ inden for FN-systemet med henblik på at øge den demokratiske karakter, den demokratiske ansvarlighed og gennemsigtigheden af den globale styring;

58. påpeger den synergetiske rolle, som Parlamentet kan spille i sit regelmæssige politiske og opsøgende arbejde over for parlamenterne i EU's medlemsstater og tredjelande, da dette opsøgende arbejde kan styrke og yderligere udvide koalitionen af ligesindede lande i internationale organisationer og multilaterale fora og styrke dets evne til at opnå positive virkninger; mener, at muligheden for at oprette en delegation under Parlamentet til De Forenede Nationer, med særlig fokus på FN's Generalforsamling og andre parlamentariske dimensioner af internationale organisationer og multilaterale fora, bør overvejes for at styrke de parlamentariske forbindelser og dialogen med FN-systemet og andre relevante multilaterale fora og sikre demokratisk dialog og strategiske drøftelser på EU's interinstitutionelle plan;

59. understreger, at EU bør støtte initiativer, der har til formål bedre at indarbejde civilsamfundets synspunkter i FN's beslutningsproces; opfordrer til, at der oprettes nye fora inden for FN-systemet, som vil gøre det muligt for civilsamfundet at indgå i en politisk dialog med FN, og at de allerede eksisterende fora kan anvendes effektivt;

60. mener, at Parlamentets kontorer i byer med FN-organer eller internationale organisationer, der er relevante for EU's optræden udadtil, bør række ud til og dække disse organers og organisationers aktiviteter med henblik på at etablere en tættere forbindelse til bestræbelser, forpligtelser og visioner vedrørende multilateralisme i EU og Parlamentet; er af den opfattelse, at det bør overvejes, hvordan Parlamentet kan maksimere synergierne mellem interparlamentariske delegationer, udvalg og Parlamentets tjenestegrene, der beskæftiger sig med valgobservation og demokratistøtte, for yderligere at styrke EU's optræden udadtil gennem disse parlamentariske organers aktiviteter; understreger betydningen af arbejdet i Den Interparlamentariske Union (IPU);

61. udtrykker sin støtte til Parlamentets rolle både med hensyn til at styrke parlamentariske aktiviteter, kapacitetsopbyggende aktiviteter, global demokratistøtte og dets særlige rolle i parlamentarisk mægling og dialog gennem bl.a. Jean Monnet-dialogen. understreger merværdien af den særlige rolle, som Parlamentet spiller med hensyn til at fremme dialog og udveksling af bedste praksis og demokratiske standarder;

62. minder om Parlamentets vigtige rolle som en demokratisk institution, der kan fungere som et enestående offentligt forum og give et enestående perspektiv for fremme af multilateralisme; mener, at Parlamentet fortsat regelmæssigt bør indbyde højtstående ledere fra relevante internationale organisationer til at drøfte fælles interesser og prioriteter; mener, at Parlamentet for at styrke den parlamentariske dimension af multilaterale fora hvert år bør indbyde til en konference med

talere fra G7- og G20-landene i sine bygninger; opfordrer til en styrkelse af den strukturerede dialog mellem Parlamentet og FN-systemet; understreger i denne forbindelse betydningen af at afholde regelmæssige møder for at udveksle synspunkter mellem Udenrigsudvalget og andre relevante udvalg og formændene for EU-delegationerne ved FN i New York og Genève og mellem disse udvalg og missionscheferne fra de EU-medlemsstater, der enten er faste eller ikkefaste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd; fremhæver de positive bidrag fra de årlige delegationer fra Udenrigsudvalget og dets underudvalg til FN's hovedkvarter i New York; opfordrer til en formalisering af nogle af de uformelle møder mellem EU og FN's Sikkerhedsråd; opfordrer til, at der etableres en formel tilknytning mellem Parlamentet og FN's Generalforsamling;

Multilateralisme som drivkraft for håndtering af presserende globale udfordringer

63. fremhæver det afgørende bidrag fra det multilaterale system til håndtering af klimaændringer; opfordrer til yderligere forbedring, styrkelse og institutionalisering af de nuværende multilaterale rammer, der har til formål at bekæmpe klimaændringer, såsom UNFCCC, som har 197 parter, herunder alle FN's medlemsstater, og som derfor har næsten universelt medlemskab, gennem etablering af ansvarlighedsmekanismer og konkrete principper for at sikre effektiviteten af deres mandater; understreger behovet for at styrke den globale indsats mod klimaændringer, da verden kun gennem en kollektiv, øjeblikkelig og ambitiøs global indsats kan begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau;

64. mener, at industrilandene i kampen mod den globale opvarmning bør støtte udviklingslandene i overgangen fra fossile brændstoffer til grøn energi ved ikke blot at overføre midler, men også ekspertise og teknologi;

65. minder om betydningen af at fokusere på gennemførelsen på nationalt plan ved at vedtage og gennemføre nationalt bestemte bidrag (NDC'er), samtidig med at det sikres, at det internationale samfund kollektivt er på vej til at opfylde målene i Parisaftalen på multilateralt plan: opfordrer regeringerne til at fastsætte ambitiøse NDC'er, uden hvilke 1,5-graders målet ikke vil blive nået, og opfordrer dem til at tilskynde hinanden til at forblive på rette spor;

66. minder om betydningen af at arbejde tæt sammen med store udledere, klimasårbare lande og transatlantiske partnere for at opnå fremskridt med hensyn til 2030-målet på FN's klimakonference i 2022; opfordrer til fortsatte multilaterale bestræbelser på at mobilisere finansiering til målene for bæredygtig udvikling og klima, herunder øremærkning af 50 % af klimafinansieringen til tilpasning; glæder sig over de bestræbelser, der blev gjort på FN's klimakonference i 2021 (COP26) for at fastlægge definitioner af desinformation i forbindelse med klimaændringer;

67. minder om, at krænkelser af miljørettigheder har en dybtgående indvirkning på en lang række menneskerettigheder, herunder retten til liv, selvbestemmelse, mad, vand, sundhed, kulturelle, borgerlige og politiske rettigheder; understreger, at biodiversitet og menneskerettigheder er indbyrdes forbundne og indbyrdes afhængige, og minder om staternes menneskerettighedsforpligtelser til at beskytte den biodiversitet, som disse rettigheder er afhængige af, herunder ved at give borgerne mulighed for at deltage i biodiversitetsrelaterede beslutninger og give adgang til effektive retsmidler i tilfælde af tab og forringelse af biodiversitet; giver udtryk for sin støtte til de begyndende standardiseringsbestræbelser på internationalt plan i forbindelse med miljøkriminalitet; opfordrer i denne forbindelse EU og medlemsstaterne til at fremme anerkendelsen af økocid som en international forbrydelse i henhold til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC);

68. minder om den centrale rolle, som multilaterale fora spiller med hensyn til at tackle udfordringerne i forbindelse med covid-19-pandemien, og fremhæver dette som et eksempel på deres betydning for fremme og beskyttelse af den globale folkesundhed og universelle sundhedsdækning; fejrer udviklingen af COVAX-initiativet til global adgang til en vaccine mod covid-19, som udgør en hidtil uset øvelse i international solidaritet, og takker dets donorer og bidragydere, men understreger samtidig behovet for fortsat at donere og øge ressourcerne samt kapacitetsopbygningen af vaccineproduktion og -distribution for at stille vacciner og behandlinger til rådighed for alle lande på en måde, der reelt kan nå rettidigt ud til alle lande;

Onsdag den 6. juli 2022

69. roser WHO's arbejde med at bekæmpe pandemien gennem dens beslutninger baseret på videnskabelig viden og dokumentation, samtidig med at der sikres uafhængig kontrol og ansvarlighed i WHO's håndtering af covid-19-pandemien; understreger behovet for at styrke dens mandat og udøvende kapacitet, navnlig med hensyn til datadeling og ressourcemobilisering, samt at reformere beslutningsprocessen i dens kriseudvalg og etablere håndhævelsesmekanismer for dens beslutninger og rådslagninger

70. glæder sig over påbegyndelsen af arbejdet med en ny international traktat om pandemier efter vedtagelsen af en afgørelse den 31. maj 2021 fra alle 194 WHO-medlemmer; opfordrer indtrængende EU til at arbejde inden for rammerne af multilaterale organisationer for at forbedre de globale mekanismer til forebyggelse og bekæmpelse af pandemier ved at trække på erfaringerne fra den internationale reaktion på covid-19-pandemien;

71. opfordrer til styrkede lovgivningsrammer og reguleringsmæssige rammer og opfordrer til fremme af politikkohærens med henblik på at opnå effektiv adgang til sundhedsydelser, bl.a. ved at vedtage lovgivning og gennemføre politikker, der giver bedre adgang til sundhedsydelser, -produkter og vacciner, navnlig for de dårligst stillede;

72. opfordrer til internationalt samarbejde om integrering af kønsaspektet i hele systemet i forbindelse med udformning, gennemførelse og overvågning af sundhedspolitikker under hensyntagen til alle kvinders og pigers specifikke behov med henblik på at opnå ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i sundhedspolitikker og sundhedssystemernes præstationer;

73. opfordrer indtrængende EU til at fremme arbejdet i FN for at bekæmpe terrorisme ved at gennemføre og ajourføre de fire søjler i FN's globale strategi for bekæmpelse af terrorisme, som blev godkendt af generalforsamlingen i september 2006;

74. opfordrer til specifikke foranstaltninger til beskyttelse af børn, hvis sårbarhed kan blive særligt forværret af covid-19-pandemien, herunder med hensyn til deres adgang til sundhed, uddannelse, prismæssigt overkommelige fødevarer, rent vand, sanitære faciliteter og passende boliger; gentager den negative indvirkning af klimaændringer og miljøskader på udøvelsen af børns rettigheder;

75. understreger behovet for en yderligere multilateral indsats inden for økonomisk styring, navnlig med hensyn til beskatning; glæder sig over den retning, der er angivet i OECD/G20's inklusive ramme om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS), og dens seneste forslag om at indføre en minimumsselskabsskattesats på 15 % og den fremtidige søjle, der giver mulighed for en mere retfærdig omfordeling af beskatningsrettigheder; noterer sig Kommissionens forslag om en egen indtægt svarende til 15 % af den andel af de største og mest rentable multinationale selskabers restoverskud, der vil blive omfordelt til EU's medlemsstater i henhold til denne aftale; opfordrer det internationale samfund til yderligere integration på dette område for at undgå urimelig praksis og misbrug; opfordrer til en bredere gennemførelse af internationale standarder og normer på dette politikområde; minder om Verdenshandelsorganisationens (WTO's) centrale betydning for regulering og fremme af verdenshandelen;

76. noterer sig behovet for, at EU arbejder tæt sammen med ligesindede partnere om at modernisere og udstyre WTO med redskaber til at løse det 21. århundredes handelsudfordringer, herunder den digitale revolution og den grønne, retfærdige og bæredygtige omstilling; opfordrer EU til at samarbejde med alle WTO-medlemmer om at fremlægge en positiv reformdagsorden og en konkret arbejdsplan på den 12. ministerkonference; anerkender, at samarbejdet mellem EU og USA har været drivkraften for fremskridt i de multilaterale handelsforhandlinger;

77. understreger betydningen af at iværksætte og støtte initiativer til bekæmpelse af skatteunddragelse, hvidvaskning af penge og korruption; støtter arbejdet på FN-plan vedrørende skattespørgsmål for at sikre udviklingslandene en stemme i skatteanliggender; arbejde for at fremskynde forhandlingerne om en effektiv adfærdskodeks til bekæmpelse af international skatteunddragelse ved hjælp af aftaler om udveksling af oplysninger vedrørende skattesager;

78. bemærker betydningen af multilateralisme i håndteringen af nye udfordringer og realiteter såsom tab af biodiversitet, cybersikkerhed, bioteknologi, digitalisering, geopolitiske aktiviteter og forvaltning i polarregionerne, AI og nye trusler såsom teknologibaseret spredning af falske nyheder, falsk videnskab og desinformation; mener, at eksperter, forskere og relevante repræsentanter for civilsamfundet bør være part i multilaterale flerpartsordninger;

79. glæder sig over lanceringen af Handels- og Teknologirådet mellem EU og USA;

80. minder om betydningen af at integrere princippet og målsætningen om ligestilling mellem kønnene på tværs af alle politikområder;

81. glæder sig over FN's generalsekretærs bestræbelser på at styrke og koordinere digitaliseringen af FN, således at internettet tjener FN's søjler: fred og sikkerhed, menneskerettigheder og udvikling;

82. fremhæver, at en fornyet multilateralisme kan have en positiv indvirkning på den digitale omstilling, ikke blot som en stærk løftestang til at gennemføre målene for bæredygtig udvikling, men også på grund af det presserende behov for at fastsætte grundlæggende standarder og normer og tackle risici og udfordringer i forbindelse hermed;

83. minder om, at EU og dets demokratiske ligesindede partnere i lyset af et stadig mere ambitiøst, assertivt og aggressivt Kina bør koordinere i multilaterale fora som en del af en alliance af teknologidemokratier med henblik på at opretholde det regelbaserede internationale system, modvirke autoritær koordinering, der har til formål at kapre internationale fora, og gennem fastsættelse af standarder og globale regler sikre, at nye teknologier forbliver menneskecentrerede;

84. påpeger, at den digitale verden også bør behandles som en meget vigtig ny kilde til beskatning;

85. insisterer på multilateralismens centrale betydning for en effektiv opretholdelse af orden i det ydre rum og på behovet for at uddybe de nuværende initiativer og iværksætte nye for at bevare den fredelige anvendelse af det ydre rum; understreger, at anvendelsen af det ydre rum bør styres af et forbedret sæt internationale regler og standarder og af et system, der har til formål at sikre langsigtet, bæredygtig, ansvarlig og fredelig udnyttelse af rummet;

86. opfordrer EU til at spille en mere aktiv rolle i udviklingen af internationale rammer for menneskecentrerede og pålidelige AI-teknologier, navnlig hvad angår autonome våbensystemer;

87. fremhæver betydningen af et multilateralt samarbejde mellem ligesindede partnere for at bekæmpe ondsindet og manipulerende desinformation, der spredes af statslige og ikkestatslige aktører; understreger betydningen af, at EU går forrest på globalt plan med hensyn til at fastlægge internationale definitioner, normer og principper for håndtering af disse spørgsmål, herunder om udenlandsk indblanding i valg;

88. understreger Parlamentets vigtige rolle med hensyn til nøje at overvåge og støtte gennemførelsen af verdensmålene for bæredygtig udvikling og målene i Parisaftalen gennem bevarelsen af biodiversiteten, det naturlige miljø og dets ressourcer, herunder ved ikke blot at fokusere på overvågning af fremskridt, men også på at øge ressourcetildelingen og foreslå forbedringer eller stille konkrete forslag; fremhæver de to centrale strategiske idéer fra FN's generalsekretær, António Guterres, »Vores fælles dagsorden«, nemlig behovet for en global New Deal og en ny social kontrakt; påpeger, at disse kan omsættes til meget konkrete foranstaltninger såsom en stærkere global grøn fond og en finansiel støttemekanisme for stærkt gældstyngede lande, forudsat at de gennemfører verdensmålene for bæredygtig udvikling og bekæmper fattigdom;

89. opfordrer indtrængende Unionen til at sikre beskyttelse, bevarelse og forsvar af Europas kulturelle og historiske arv i alle multilaterale fora såsom UNESCO;

90. understreger det afgørende behov for at tackle ligestilling mellem kønnene og bekæmpe ikkeforskelsbehandling og grundlæggende rettigheder for kvinder, piger og marginaliserede grupper på globalt plan, herunder seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder; forventer, at Kommissionen, medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten systematisk integrerer EU's kønshandlingsplan III i alle foranstaltninger udadtil, herunder deres engagement på multilateralt plan, og arbejder tæt sammen med partnerregeringer, civilsamfundet, den private sektor og andre vigtige interessenter; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at styrke synergier med partnere for i fællesskab at fremme integration af kønsaspektet og med succes opnå internationale mål for kønsligestilling; understreger, at EU bør gå forrest i det internationale samfund med hensyn til at intensivere bestræbelserne på at udrydde brugen af seksuel og kønsbaseret vold som våben i væbnede konflikter;

91. opfordrer til universel ratifikation og effektiv gennemførelse af den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination; opfordrer indtrængende til afskaffelse af alle former for racediskrimination med alle passende midler, herunder lovgivning; anerkender den afgørende rolle, som uddannelse og kultur spiller med hensyn til at fremme menneskerettigheder og intersektionelt bekæmpe racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance, navnlig med hensyn til at fremme principperne om tolerance, inklusion og respekt for etnisk, religiøs og kulturel mangfoldighed og forhindre udbredelsen af ekstremistiske racistiske og fremmedfjendske bevægelser og idéer; på ny at bekræfte behovet for at sikre lighed for loven og domstolene, myndiggørelse samt fuld og effektiv deltagelse i beslutningsprocesser og i det politiske, økonomiske, sociale og kulturelle liv for oprindelige folk, herunder kvinder og piger; opfordrer til øget beskyttelse af personer med handicap og opmærksomhed på dem, der udsættes for intersektionel forskelsbehandling, navnlig kvinder og oprindelige folk med handicap;

92. anmoder EU om at øge det multilaterale samarbejde om international retfærdighed i betragtning af det stigende antal krænkelser af de internationale menneskerettigheder og den humanitære folkeret; opfordrer EU og dets partnere til at udvikle og anvende de redskaber, der er til rådighed i internationale organer, såsom UNHRC, FN's særlige procedurer, FN's særlige rapportører, OSCE-mekanismer, Europarådet eller internationale domstole, til at forbedre statens og ikkestatslige aktørers overholdelse af folkeretten og fremme princippet om universel jurisdiktion, der skal anvendes i de nationale retssystemer; opfordrer EU til at styrke ICC's rolle og øge dens personale ved at give den stærk diplomatisk, politisk og finansiel støtte; anmoder Kommissionen, NF/HR og medlemsstaterne om at opfordre alle medlemsstater i multilaterale institutioner, der endnu ikke har ratificeret Romstatutten, til at gøre dette;

93. opfordrer Kommissionen til hurtigt at afslutte udarbejdelsen af rammen for virksomheders omhu og samarbejde med ligesindede partnere om at tackle autoritære og totalitære regimers grove menneskerettighedskrænkelser og dermed sikre bæredygtige og modstandsdygtige globale forsyningskæder i lyset af den ondsindede indflydelse fra autoritære og totalitære regimer;

94. opfordrer til en international politik for beskyttelse af og støtte til menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare; fordømmer de gengældelsesforanstaltninger, som visse regeringer har truffet over for civilsamfundsorganisationer, aktivister og menneskerettighedsforkæmpere som reaktion på deres legitime interaktion med internationale organer, og opfordrer Rådet og NF/HR til systematisk og målrettet at reagere på enhver forekomst af dette; opfordrer EU til at støtte opfordringen til en permanent FN-mekanisme til efterforskning af forbrydelser mod journalister og vedtagelsen af målrettede sanktioner mod dem, der er ansvarlige for at true eller beordre voldshandlinger mod journalister med henblik på at sætte en stopper for straffrihed, forebygge vold mod journalister og fremme foranstaltninger til forbedring af deres sikkerhed;

95. gentager sin opfordring til EU om at presse på for stærkere multilaterale tilsagn om at finde bæredygtige politiske løsninger på aktuelle konflikter og sikre, at menneskerettighederne er kernen i konfliktforebyggelses- og mæglingspolitikker; minder om betydningen af international fredsbevarelse og konfliktløsning samt EU-støtte til relevante missioner; understreger behovet for klare mål, en klar gennemførelseskapacitet og effektive mekanismer, herunder kvinders perspektiver i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 og alle efterfølgende resolutioner; opfordrer til en reform af de relevante strukturer med henblik på at sætte en stopper for straffrihed for personale, der har gjort sig skyldige i misbrug og seksuel vold begået under militære operationer og civile missioner, samt for personale i andre multilaterale agenturer, kontorer og organer, og til at etablere velfungerende og gennemsigtige tilsyns- og ansvarlighedsmekanismer;

96. understreger, at multilaterale organisationers succes spiller en afgørende rolle med hensyn til at genopbygge offentlighedens tillid til demokrati, liberalisme og betydningen af en regelbaseret verdensorden;

97. understreger, at et åbent, inklusivt, regelbaseret og ikkediskriminerende multilateralt handelssystem skal være en central drivkraft for den globale handelsliberalisering og skal føre til styrket økonomisk vækst, konkurrenceevne og innovation, jobskabelse, forbedring af levestandarden, indkomstvækst, fremme af bæredygtig økonomisk udvikling og bekæmpelse af klimaændringer og følgelig en styrkelse af velstanden, freden og sikkerheden i overensstemmelse med verdensmålene for bæredygtig udvikling; bemærker endvidere et multilateralt handelssystems rolle med hensyn til at fremme et forudsigeligt handelsmiljø gennem udvikling af gensidige, mere gennemsigtige og fair handelsregler og -bestemmelser gennemført på en konsekvent, gennemførlig og ensartet måde; minder om konklusionerne i rapporten med titlen »EU exports to the world: effects on employment« fra november 2021, der konkluderede, at over 38 millioner job i EU understøttes af eksport; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med at formidle disse resultater og øge

bevidstheden om fordelene ved og de positive aspekter af international handel; mener imidlertid, at det er nødvendigt at genopbygge tilliden til multilaterale institutioner i lyset af de globale udfordringer, navnlig med hensyn til gennemførelsen af fælles initiativer til levering af globale offentlige goder, og inden for rammerne af den skiftende globale magtdynamik; minder om den rolle, som EU har i denne proces;

98. beklager den stigende tendens til protektionisme og anvendelse af handel som en tvangsforanstaltning, der har udviklet sig i dele af den globale økonomi, og som har ført til forstyrrelser og geopolitiske spændinger; minder om, at nationalistiske økonomiske politikker, der omfatter overtrædelser af etablerede internationale handelsretlige regler og ansporer til gengældelse fra handelspartnere, står i direkte kontrast til vores globaliserede handelssystem; opfordrer til en yderligere styrkelse af EU's indsats for håndhævelse af handelsaftaler og udviklingen af en værktøjskasse med autonome handelsinstrumenter såsom instrumentet til bekæmpelse af tvang, instrumentet vedrørende forvridende subsidier og det internationale instrument for offentlige udbud samt oprettelsen af stillingen som øverste ansvarlige for håndhævelse af handelsaftaler for at imødegå disse nye udfordringer; bemærker målsætningen om et reformeret og velfungerende multilateralt regelsæt med et effektivt og fungerende tvistbilæggelsessystem i centrum inden for rammerne af WTO; understreger imidlertid behovet for fortsat at engagere sig fuldt ud i bestræbelserne på at reformere WTO med henblik på at øge dens effektivitet, inklusivitet, gennemsigtighed og legitimitet som hjørnestenen i en åben, fair og bæredygtig global økonomi baseret på regler og håndtere de udfordringer, som ikkemarkedsøkonomier udgør; glæder sig i denne forbindelse over bilaget fra februar 2021 til gennemgangen af handelspolitikken, som skitserer en samlet tilgang til moderniseringen af WTO; fremhæver, at fremme af regelbaseret global handel kræver en effektiv EU-indsats baseret på en fremadskuende tilgang til handel;

99. bifalder den vellykkede afslutning på WTO's 12. ministerkonference og gentager sin fulde støtte til et regelbaseret handelssystem, som bør bidrage til at tackle globale udfordringer og til at ledsage den grønne omstilling, den digitale revolution og bekæmpelsen af ulighed; opfordrer indtrængende WTO-landene til straks at gennemføre de beslutninger, der er truffet, og til at arbejde hen imod en reform af organisationen forud for den 13. ministerkonference med henblik på at gøre WTO fuldt ud operationel og egnet til formålet; beklager, at den 12. ministerkonference ikke omfattede en køns- og handelsdimension, og opfordrer til, at dette spørgsmål gøres centralt på den 13. ministerkonference;

100. understreger, at demokratisk, legitim, ansvarlig og gennemsigtig global styring bør omfatte større deltagelse af parlamentariske organer, da direkte valgte parlamentarikere kan fungere som en afgørende forbindelse mellem borgerne og det multilaterale system; understreger betydningen af horisontal og sammenhængende multilateralisme samt af arbejdet på den fælles parlamentariske konference mellem Europa-Parlamentet og Den Interparlamentariske Union om WTO med henblik herpå; understreger behovet for at sikre, at parlamentarikere har bedre adgang til handelsforhandlinger og inddrages i udformningen af mandaterne og gennemførelsen af WTO-beslutninger samt i forhandlinger og handelsrelaterede spørgsmål inden for andre multilaterale organer og institutioner; gentager behovet for, at EU og alle WTO-medlemmer styrker deres udvekslinger med interessenter, herunder civilsamfundet, erhvervsorganisationer og det bredere erhvervsliv; opfordrer Kommissionen til at udbygge sit samarbejde med alle relevante internationale organisationer såsom Den Internationale Arbejdsorganisation, FN-systemet, G7, OECD, Verdensbanken og Den Internationale Valutafond og understreger deres rolle med hensyn til at fremme et åbent, regelbaseret handelssystem;

101. glæder sig over WTO's tætte samarbejde med WHO og andre internationale organisationer med henblik på at sikre, at handel spiller en positiv rolle i håndteringen af pandemien og den deraf følgende krise og i støtten til genopretning af den globale økonomi; understreger, at covid-19-pandemien har vist, at vores internationale institutioner har mangler; opfordrer Kommissionen til at tage ved lære af erfaringerne fra covid-19-pandemien og samarbejde med globale partnere for at inddrage disse erfaringer i reformdagsordenen; opfordrer til et ambitiøst initiativ inden for handel og sundhed; noterer sig, at WTO's ambitioner om at udvide sit mandat for at få mere relevans i det offentlige rum ved hjælp af sit øgede engagement i spørgsmål såsom sundhed, bæredygtighed, ulige fordeling af velstand, ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i overensstemmelse med verdensmålene for bæredygtig udvikling og Parisaftalen; mener, at disse skridt vil være vigtige som led i organisationens reformproces sammen med dens kerneopgaver, som er at fastsætte multilaterale handelsregler, reducere handelshindringer og tilvejebringe midler til reguleret bilæggelse af handelstvister mellem dens medlemmer;

102. opfordrer Rådet til at være mere dristig i sin indsats for at indgå frihandelsaftaler med tredjelande; bemærker, at frihandelsaftaler øger økonomisk udveksling og afhængighed landene imellem og derfor kan tjene som forløber for et mere aktivt og ambitiøst engagement på multilateralt plan;

103. opfordrer Rådet, Kommissionen og NF/HR til at tage behørigt hensyn til denne betænkning ved fastlæggelsen af EU's prioriteter for FN's 77. Generalforsamling samt i andre internationale organisationer og multilaterale fora;

o

o o

104. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen samt til orientering til FN's Generalforsamling og FN's generalsekretær.